

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae & politicae

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

CIII. An vitia sint conjuncta necessarie?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109121)

CIII.

An vitia sint conjuncta necessariè?

Negatur.

EThi peccatū non soleat esse unum & simplex, sed cum eo alia cōjuncta, quod peccatum nostrorum primorum parentum luculenter ostendit: tamen peccata non sunt ita inter se cōnexa, ut ubi est unum, omnia simul inveniantur. Nam ne quidem virtutes philosophicæ (nihil enim nunc de sanctis viris, qui sacro virtutum choro egregiè stipati fuerunt) prorsus conjunctæ sunt. Esi enim absq; prudentia, reliquæ virtutes existerè non possunt (cum earum unaquæque sit habitus secundū rectam rationē, & rationis rectitudo in prudentia consistat) tamen ornatī omnibus virtutibus in hac naturæ corruptione esse nō possumus. Addē, quod sæpe fit, ut unum vitium pellat alterum: ut ambitio avaritiam, avaritia ebrietatem: præterea cum omni virtuti repugnent duo vitia, qui uno laborat, non contaminatur altero, exempli causa, nemo idē est simul audax & timidus. Non igitur necesse est vitia inter se esse eonnexa conjunctaque. Sed huic assertioni opponi potest locus Apostoli Jacobi, qui in uno offendit, factus est omnium reus. Unum igitur vitium admissum omnia alia secum trahit. Hic verè responderetur, sententiā Apostoli intelligendam de Caritate, quæ

Object.

Sol.

pet

per quodlibet peccatum violatur: hac sublata omnia erumpunt vitia. Qui labitur in aliquod peccatum contra Deum vel proximum, statim arguitur reus violatae caritatis: quae τὸ πρῶτον summa & plenitudo legis est.

CIV.

An rectè fecerit Cicero, quòd à vita politica transfuerit ad vitam Theoreticam: an exclusus à Repu. ad philosophiam rectè sese contuleris?

Affirmatur, quòd ita plus profuerit otiosus, quàm occupatus.

Cum de rebus omnibus, tum de aliorum factis & consiliis non rarò varia sunt hominum iudicia, ut eadem ab aliis laudentur, ab aliis reprehendantur: laudatur ab his Cicero, quòd à Republica ad scribendi operam se contulit: ab illis contra reprehenditur. Quid mirum? cum multis aetatibus nulli viri magni existerint, qui suos annulos non inuenerint. *Propositio.* Tantum vero abest, ut reprehendum eum hoc nomine existinem, ut non minus quàm Herculem illum in Deorum immortalium numero collocandum pronuntiem. *Confirmatio ab effectis per collationem à minore & concessionem.* Nam si æqui velimus esse iudices, agnoscamus oportet, Ciceronem multò plus otiosum, quàm occupatum, publicisq;